

HÙA DÚ THƯƠNG THÈ

X Tâm thân trôi nổi

(Tiếp theo)

Giao Thành từ giã thầy ký xong, bước xuống bến Sii-gon, y muốn đi đường sông và Lai-vang dặng dò bối rối, có ai thấy chiếc ghe bắn quí của ông Đỗ chẳng.

Mấy giờ sau lại gặp được chủ tài châm chiu oto theo về, vì từ khi châm thuỷ của Đức bị bắn thi bể dở hồn, mới lâu lâu nôm nát chẳng.

Chàng xin lỗi, ghe sắp lui, thì lại nhớ đến hụng ngãy mình gần hết mà lo, Nhung thời

nó:

Cái này có. Cảnh chàng một

tháng nay, lúc chài tôm dường

dù ở đây, chàng lối một, hai

giờ khuya có thấy chiếc ghe,

một ông già chèo, di ra kinh.

Ra vừa khỏi, bị trời chuyển

mưa giông gió dữ dội, lại có

nghe tiếng súng dù mèo ái dũng.

Rồi mai lại chài tôm di ra, thì

thấy mui ghe và ít tám vàng

mỗi lều bần. Thấy thí hay thấy,

chó có biết chỉ đâu mà ngóng

lại.

Song tôi cũng nói thầm

trong bụng: « Tôi nghiệp ông

già hời hôm qua! không bối có

phải là ghe ông tau nát ra thế

này chàng? »

Tady giao Thành trả bài hàng

nước mặn, muôn hời nữa.

Nhung chủ này cái biết có thể

thôi. Lại bạn cũng vậy.

Tài nghiệp, từ khi nghe tin

ép thi giao Thành cứ nằm mãi

trong mui mìn khóc Tánh thường

ra ngồi dựa bên bờ chén súng

đuôi nước.

Bí đến chay vào cung hòn, mà

đường ở trong vựa lúa thay

tôi bay là có.

Có chủ tăng tháo nghe bồi thi
bởi ai cảng không biếT. Trót năm
ngày nay, đám mồi đến Lai-
vong.

Chuoi mồi bước và nhà tro,
dà hay tin ông giàn đốc chạy
tớ cách nhau vì « Giả bộ truong
không xin phép. Bởi động nghe

có hai tuoi mà thầy giao Thành

đi đến hòn vay có 22 ngày chia.

Một hai người bạn nói:

Tại thầy không hay 10 lít,

nên người ta mới làm ngặt như

vậy. Chó có nhiều thấy bù

trưởng cù thằng mà có sao đâu.

« Cao lồ đê thưa là thế đó.

Nhung thầy giao Thành vẫn

cứ điên nhiên, không buồn

nhưng giận chí cái chuyện rủ ro

đó. Chỉ ngồi ngai đèn cái thanh

của cha mìn mà ngán ngẩm cho

ngay họa phuộc & đời, không hét

ra nước mặn, nói không rat tiếng.

Mắt chưa rõ, còn ở nhà tro

lâm chí, tiền cọc đầu mà trả

chỉ lo thau xấp quắc áo công

thực cuồn sít mà trả về trong

điều ông chủ ra lệnh.

Sáu có ông Nguyễn-q. Lầu

có kiểm duyệt điều chỉ, từ cho

điều này là cái bóng

đòi, 5 giờ đãi khách già

giao Thành nhọn tên mồi đều

kết hối sự tình cho ông ta nghe.

Thay thế một hồi lâu, ông chủ

song thay Thành có đám đầu.

Một tên trong tai, di Saigon

còn du lịc trên bờ biển bắc

Thượng Hải, có dì chỉ mìn

mìn e-o có bùn động đập

nhảy mà trôi bùn đập cho yên.

Nay bị bắt, mà bùn đập

đến ngày chia phần con, con

phai khác chia, là ông trời xanh

không làng tang muôn trê

trên mặt lâm tham; ra một cái

chuyện thật sự nữa pili đau

long manh dau.

Áy vậy ai lại hay lay mà

mái cho minh may chay hi vong

lâm cho minh huoc tai khac; mà

vào từ nói tham; a khi cái hung

tin này lại hồn nô.

U, hay là Tao vi; dì tự nhận

là bùi công, mà mà dà cho

người saye vò kỵ vọng còn lại

một cái hi vọng hâm sâm này

chẳng?

người, nghĩ mìn vùi rùi vùi ngay.

Tran ôi, nhát đòn cái tham

thể hai cha ròn mìn, tài nó

đau khổ kinh báu sao mà nói

Thuong hoi, cai dì chỉ mìn

mìn e-o có bùn động đập

nhảy mà trôi bùn đập cho yên.

Nay bị bắt, mà bùn đập

đến ngày chia phần con, con

phai khác chia, là ông trời xanh

không làng tang muôn trê

trên mặt lâm tham; ra một cái

chuyện thật sự nữa pili đau

long manh dau.

Áy vậy ai lại hay lay mà

mái cho minh may chay hi vong

lâm cho minh huoc tai khac; mà

vào từ nói tham; a khi cái hung

tin này lại hồn nô.

U, hay là Tao vi; dì tự nhận

